

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések díja:

centiméterenként 3 kr. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyílt tér 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség

és
kiadóhivatal:

Nagyenyedi
Könyvnyomda és Papír-
árúgyár részvénytársaság
Főter 38. szám alatt,
hova egy lap szellemi részét illető
közlemények, mint az előfi-
zetések és hirdetések bér-
mentesen küldendők.

Kéziratok nem adnak vissza.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

A román ágensek.

12478 magyar honpolgár ment át Romániába szerencsét próbálni a múlt évben. Óriási szám ez és lehetetlenség megdöbbenés nélkül kérdeznünk, hogy honnan ez a tömeges kivándorlás? Mi az, ami a derék magyar munkásnépet kicsalogatja Dobruzsza egész területen, mozsaras vidékére? Bukarest és Galacz vidékén már szinte otthonos a magyar szó s az ember azt gondolhatja hogy ime, magyar telepre bukkant a deli Kárpátokon tuli országban.

Honnan, miért van ez? A feleletet egy kis újsághirdetése adja meg erre a kérdésre. Böjthe Kálmán marosújvári főszolgabíró a napokban egy kétes existenciájú csavargót fogott el, valami Banciu Iláron nevű elzülött bukaresti egyetemi hallgatót, akiről kiderült, hogy épen egy csapat szamosújvári parasztot akart átszállítani Romániába a Tirgu-Ocna melletti sóbányákba. A főszolgabíró Banciut lecsukatta egy hetre és száz forint pénzbírsággal sújtotta. A főszolgabíró helyesen járt el; Banciu romániai gyárosoktól fölbérelt ágens, aki munkaejét szállít megrendelésre a román szomszédnak. Csakhogy van itt egy bökkenő. Egy Banciu Iláron lecsukott ugyan a főszolgabíró, de ilyen Banciu Iláronok vajmi sokan találtak meg nálunk, különösen az erdélyi részeken. Elzülött existenciája sok akad olyan, aki mézes-mázos beszédével, aranyhegyeivel befonja a szegény, jobb sorsot áhító munkás szívet s viszi ki magával a Dobruzsza még nagyobb nyomorába. Mert azok az aranyhegyek, miket a fizetett ágensek a kivándorló-jelölteknek rendszerint kilátásba helyeznek, akkora el is olvadnak természetesen, mire a munkás kezébe fogja a csákányát, hogy sort vágjon a söréteg talajába. Nyomorog tehát a szegény munkás tovább s még keservebben esik a nyomorúsága, mert idegenben kell elviselnie.

Az itthon talán szűken megélt boldogan hallgatja a ravasz ágensek csodás elbeszéléseit az ígért földéről és nyakába vetvén szeredását, merő szórakozottságból az uti czédula beszerzéséről is megfeledkező, vigan baktat át a Kárpátok hegyes-völgyes útjain az új hazába.

Igy vesztethetünk el mi csak egy év alatt is 12478 magyar honpolgárt. No hát ez nem maradhat így, ezen változtatni kell. Tudjuk, hogy az illetékes hatóságok már régóta figyelemmel kísérik a romániai ágensek üzemét s ha szeretnék, igyekeznek azt meg is bémítani, de ez nem elég. A helyzet nagyon is komoly arra, hogy meglegezdjünk egy Banciu Iláron elfogatásával s a többi futni engedjük. Szigorított

rendszerabályokhoz kell nyulni, sokszorosítani kell a figyelmet.

A főszolgabíró ne elégedjék meg azzal, hogy lecsukta egyet a sok közül, amikor az már egy egész csapattal akar átszökni a szomszédba, hanem közegeivel kísértesse állandóan figyelemmel azokat a gyanús alakokat, akikről mint „világlátott” emberekről beszél nagy tisztelettel a falusi paraszt. Akadályozza meg jöveleve ezeknek a lelketlen ágenseknek a kerítő munkáját s ne akkor csukassa le őket, mikor már a maszlagot elhíntették a szegény nép között. Mert ekkor ugyanis hiába minden, az ígért földje a maga olvadókonny aranyhegyeivel ott lebeg örökösen a szegény izzadó munkás szem előtt s nem sok biztatás kell aztán neki, hogy alkalomadtán suttymban átkeljen a határon. Ügyelnünk kell tehát ezekre a Banciu Iláronokra; veszedelmes csavargó nép az, mely évenként újabb 12478 polgárát foszthatja meg a magyar hazát!

A püspökvalasztás kérdéséhez.

Az Irenikus által írt „Ki legyen az erdélyi ev. ref. püspök” röpiratra, melyet az egész erdélyi ref. egyházkerület és magyar sajtó komoly, engesztelékeny és békés irányú értekezéssel fogadott, s mely benső kegyelel és méltánnyalással emlékezve meg az elhunyt püspök nagy érdemeiről, teljes tárgyilagosággal jellemezte egyházkerületünk jelen helyzetét, bölcs conservatismussal mutatott reá a jövő feladataira, s azoknak a létesített alapokon való fejlesztését várva az új püspöktől, az egyházkerület előtt álló nagyfontosságú feladatok megvalósítására az erő és hivatás legfőbbjét Dr. Bartók Györgyben találja fel: Historikus név alatt „Ki legyen a mi püspökünk” címmel egy oly szenvedélyből fakadott, a már lecsendesült pártgyűlöletet mintegy újra életre kelteni czélzó, a dr. Bartók György mellett állást foglaló közgyűlési tagokat teljesen valótlán felforgató tendenciákkal gyanúsító, dr. Bartók Györgyöt egy ignota quantitásnak minősítő röpirat jelent meg s ajánlja Bartha Lajost mint egyedül hivatott jelöltet püspökül, mely ténnyel és modorban őt mi nem követhetjük, s ennél fogva röpirata részletes ismertetésébe se bocsátkozhatunk, hanem az abban foglalt gyanúsításokat és személyes irányú ferdítéseket legjobb tudásunkból visszaautasítva átadjuk a röpiratát a feledésnek, annyival inkább, mert támogatásába vett püspökjelölt, látva, hogy körülré a leghatályosabbnak hirdetett tá-

mogatás dacára is az egyházkerületi közgyűlésnek csekély töredéke csoportosul, a jelöltségtől tiszteletre méltó belátással visszavonult.

A kolozsvári „Magyar Polgár” husvét utáni első számában a püspökvalasztás kérdésében írt legutóbbi vezércikkünkkel foglalkozik és azt a következő bevezető szavakkal méltatja:

„Az erdélyi ev. ref. egyházkerület jövője.” Ily címen hoz egy igen komoly cikket a nagyenyedi „Közérdek” 1899. márcz. 30-iki száma. E lapból, mely „az egyházkerületi közügyekben a par excellence nagyenyedi álláspontot mindig híven és tartózkodás nélkül képviselte”, közöljük az alábbi sorokat . . .

Ezután ismerteti vezércikkünket és annak irányát és felfogását mindenben helyesli és annak igazságosságát konstatálja.

A nagyenyedi ev. ref. egyházközségi rovat.

Lapunk 26-ik számában megjelent „Ev. ref. egyháztanács” című közleményünkre válaszul a nagyenyedi ev. ref. egyházközség előljárástól a következő felvilágosítást vettük:

A Közérdek f. évi 26-ik számában a nagyenyedi ev. ref. egyháztanácsnak márcz. 25-iki üléséből egy oly irányú tudósítás jelent meg, amely arra akarja felhívni a közfigyelmet, hogy a nagyenyedi ev. ref. egyházközségben a Sárpataki-alapítvány ellenére, — melynek pedig a híveket az egyházi rovat alól mentesíteni, s csak fontos szükség esetén önkéntes adakozás útján gondoskodni a szükségletekről — a nélkül, hogy a rovatnak csak legkisebb részére is szükség volna, meg van a rovat ma is, sőt végrehajtással szedetik fel, s midőn indítvány tétetett az iránt, hogy addig, míg szabályszerű költségvetés készítésével tisztába nem hozatik az, hogy mi az igazi szüksége az egyháznak, függesztessék fel a hívek ellen a rovat alól mentesítés iránti végrehajtás: az elnök nem tűzte ki az indítvány feletti szavazást, azon indokolással, hogy az megelőző és jogérvényes határozatokkal ellentétben áll.

Tény az, hogy a nagyenyedi ev. ref. főtanoda tanárai egy beadványukban a fenti panaszt emelték és egyik tagjuk által a hivatolt indítvány tétetett. Azonban rajtuk kívül az egyháztanács mindenik jelenlevő tagja a panaszt mint alaptalant visszautasította, s azt,

TÁRCZA.

Várom a

Várom én a tavaszt;
Mikor a napsugár bimbót fakaszt,
Mikor a kis Katalinbogár
Piros ruhával az út porában jár;
Amikor később zöld lombbal terhelt fán
Szépen dalol este a csalógnya.

Várom én a tavaszt;
Amikor kizöldül már a haraszt,
Amikor a zöldbe kúnt bolyongva
Szagos ibolyát szedek csokorba,
Hogy aki reám gondol szüntelen:
Akit szeretek, annak küldhessem.

Várom én a tavaszt;
Mikor az erdő hős árnya maraszt,
Amikor a fűbe hanyatt dülve,
Ily gondolatokba leszek elmerülve:
Mert nem virít mindig a természet?
Mert nem mindig örömtelt az élet?

Amikor a szív kezd . . . kezd dobogni,
Ha a szem pihen a szép leányon . . .
S benne a szerelem kezd bimbózni;
. . . azt a tavaszt én többé nem várom.
Hajh! pedig az:
. . . a legszebb tavasz!

Innentuli.

Husvét.

Földolgozta a Közérdek számára:

Salusinsky Ignác.

A kereszténység legszebb és legfontosabb ünnepe a husvét. Tárgyánál fogva a Megváltó föltámadását jelenti. A husvét a zsidóknál is megvan, noha más, de a keresztényekével rokon értelemben. Kezdődik pedig Niszán hónap 14. napján (most 26. márcz.). Ünnepeletik t. i. annak hálás emlékezetére, hogy midőn a bárányvérrel hintett küszöb mellett bánatom nélkül ment el az Ur öldöklő anyyala, azalatt az egyiptomiak elsőszülötteinnek nem kedvezett. Ezért ez ünnep nálok átmenetelnek (pesach) nevezetett. E szerint ez az egyiptomi szolgálat alól felszabadulás emlékünepe. A keresztényeknél is a szolgálat, de nem testi, hanem szellemi szolgálat, a bűn és tudatlanság szolgálati igájából való megszabadulásnak emlékezete. A husvétnek nincs oly meghatározott napja, mint pl. karácsonynak decz. 25-ike. Némelykor márcz. végére, máskor április elejére vagy középre esik.

A husvétal különféle népszokások vannak egybekötve.

A husvét bárány eredete a zsidóknál kutató. T. i. Mózes egy parancsa elrendeli, hogy husvétra minden család egy bárányt vágjon és ezt elfogyassa. E szokás tehát átment a keresztényekhez is. Nem lehetetlen ennélfogva, hogy a husvéti báránynyal együtt a piros tojás is átment. A zsidók ugyanis a pesach ünneplésekor keményre főzött tojást is föltáladnak, melyet különös szertartások mellett költenek el. Némelyek a bójtől akarják e szokást behozni. A husvéti locsolás szerintem a vízzel való keresztelésből ered. Ezt már az is bizonyítja, hogy a románoknál — némely vidéken — az a szokás divik, hogy egy árva gyermeket a víz alá meritenek s akkor azt mondják, hogy megszentelik. Hazánkban némely vidéken a jámbor hívek mást, mint szentelt húst nem vesznek magukhoz. Ebből ered a HUSVÉT.

A következőkben a különböző husvét szokásokat emlíjük fel:

Az orosz és görög egyháznál divó szokás szerint husvét előtti éjjel a hívek összejönnek a templomba. Éjfélig mély csend uralkodik. De amint éjfél elmúlt, az oltár előtt álló pap mondja: Christos voskres,* mire a válasz: Istiuoie voskres.** S ezzel mindnyájan sorba

* Krisztus föltámadott.

** Valóban föltámadott.

miután saját magának bírja sem az egyháztanács, sem a rovatal megszavazó képviselőtestület nem lehet, az illetékes egyházi főhatóság elbírálása alá bocsátani határozta; és egyhangulag helyeselte az elnök azon eljárását, hogy a legteljesebb törvényes formák közt minden évben külön önként elhatározott, az egyházkerületi igazgatótanács által jóváhagyott rovatalkivetésnek szükségét visszafelé vitatás tárgyává tétetni nem engedte, azonban készséggel hozzájárult ahhoz, mi különben eddig is mindig úgy történt, hogy a jövő évi költségvetés tárgyalásakor a rovatal további szüksége a legreálisabb adatok alapján elbíráltassék.

És már most a mélyen tisztelt közönség megtévesztésének elhárítása végett legyen szabad néhány tárgyalagos szóval felvilágosítást adni a tanár urak által szükségletlennek, tehát jogtalanul kivetettnek állított egyházi rovatal mibenlétéről.

Boldog emlékü Sárpatiki János 1869. évben a nagyenyedi ev. ref. egyház javára 2000 forint alapítványt tett le azon rendeltetéssel, hogy az kamataival mindaddig növeltessek, míg a kamatok az egyik pap készpénz fizetését fedezni tudják, „hogy ekként az egyesek által nehezen fizetni szokott más papi fizetés végkép megszüntettét, a pap sem fogja az unalmas hangzatu papbért hallgatni, az ececlézia tagjai pedig azt, amit évenként papbérbe fizetnének, más jótékony cselekedetekre adakozhatják az egyház és Nagyenyed város felvirágzására.”

Világos a végrendelet e szavaiból, hogy Sárpatiki János alapítványa határozottan az azon időben még a hívek által hordozott papfizetés terhére rendelte a hívekről levenni, s az e tekintetben a pap és hívek közt keletkező kellemetlen viszonyt megszüntetni; de nem gondoskodott az egyházközség másnemű igen nagy szükségét fedezéséről s így nem oldotta fel az egyházközséget azon törvényben gyökerező jogától, hogy községei fedezésére egyházi adót vehessen ki híveire; sőt épen feltette a híveiről, hogy azt, a mit a papbér fizetése alóli mentesítéssel megtakarítanak, önként fogják adakozni az egyházközség felvirágzására, Istennek dicsőségére.

A nagyenyedi ref. egyházközség előjárói hűséges sáfarkodással a 2000 forint alapot 1892. év végeig 13.000 forintra gyarapítván, a kamatok képesek voltak az egyik pap pénzfizetését fedezni, minélfogva az egyház képviselőtestülete az 1892. év végén az egyházkerületi igazgató tanács jóváhagyásával az alpból egyik pap pénzfizetését folyósította s egyben a végrendelet szellemének megfelelőleg kimondotta, hogy az egyházi rovatal mint papbér megszűnik.

De ugyanezen gyűlésében az 1893. évi költségvetés megállapításánál az egyháztanács javaslatára önként elhatározta, hogy temploma renoválására, mely célra az egyházközségnek semmi alapja nincs, az egyházi rovatalt kivetni. És azóta minden évben a költségvetés tárgyalása alkalmával megszavazta és szorosán az igazgató tanács által adott minta szerint szerkesztett költségvetésébe bevette, kifejezetten a templom renoválására előirányzás mellett, a költségvetések ellen felszólamlás soha be nem adatott, azok az igazgató tanács által jóváhagyattak s a rovatal egyéneknél kivetése is minden tavaszi közgyűlésen előre kihirdetve nyilvánosan revidáltatott, tehát a rovatal jogos kivetéséhez legkisebb kétely nem férhet.

A Sárpatiki-alap folyósítása tette lehetővé, hogy az

megcsokolják egymást, kor- és rangkülömböség nélkül. Ezzel vége a ceremóniának. De a románoknál ennek folytatása is van. T. i. jókor reggel a főpásztor háromszor megkopogtatja a templom ajtaját s így szól: „Desztyidecki porcile.” Erre egy bennlévő pap azt kéri: „Ki az?” A felelet: „Én, a ti megváltótok” stb. stb.

* * *

Minden nép megtartja ezen futos ünnepet.

Lengyeleknél ezen napon minden gazda asztala jobbnál jobb ételmeükkel van fölhalmozva s minden szegény talál nála menedéket.

Az oroszoknál ugyanezen vendéglátó szokások divnak.

Francia- és Olaszországban úgy, mint Belgiumban is Husvét bá' czukrocskát hoz az „okos” gyermekeknek. Laucet és Walteau, két híres francia festő, nem restelték husvétra piros tojást festeni.

German gyermekek közt az a hit el van terjedve, hogy a husvét piros tojást a husvét nyul tojja. A szerető szülők a kertben, vagy az udvarnak valamely rejtékén elrejtik a tarkára festett tojásokat s husvétkor az apróság a tojások keresésére indul; nosza van öröm, mikor a fészekre rátalálnak.

Ezen kívül nagyon sokat írhatnék különböző vidékek külön szokásairól, de én csak a fentiekre szorítkozom és sok boldog husvétit kívánok a Közérdek olvasóinak.

egyházközség rendes szükségleteit az 1893. év óta saját alapjaiból fedezheti s e célra többé hívei hozzájárulásához fordulni nem szükséges; míg azelőtt a mostani rovatalnak kétszeresét kellett az egyház tagjainak fizetniök. De mind a mellett is, hogy az egyház alapjai a jövedelmezőség legnagyobb fokát elérték, oly rendkívüli szükségletre, mint a mult idők hitbuzgóságát hirdető, az idő vasfoga által külsőben annyira megrongált, avatatlan kezek által formából kiforgatott nagy templom stilszerű renoválása, az egyházközségnek a hívek buzgóságától várt élő tőkén kívül semmi alapja nincs, mely nagy munkát hogy valami csekély és ideiglenes rovatal megajánlása által miként lehetne foganatosítani, arra feleljen meg jó lélekkel magának a hivatott cikkeknek beküldője. Hiszen a mostani, az egész egyházkerületben egyik legalacsonyabb mérvű rovatal mellett egy emberöltő fogna összehozhatni a szükséges összeget. Bizony kiáltó szükségletet hirdetnek egyházunk ódon templomának vedlett falai! és csak az egyházközség tagjain kívánt könnyíteni a képviselőtestület, midőn addig is, míg a restaurálásra kerülhet a sor, a valóban nagyon szerény arányú rovattal egy kis tőkét kívánt összehozni a szent célra, hogy akkor, midőn az építkezés — remélhetőleg már nem messze — tényleg kezdetét veszi, ne kelljen a híveket ereiket túlhaladó egyházi adóval terhelni.

A panaszolt, szükségletlennek jelzett rovatal-hátralék a templomepítési alap jogos tulajdona s az egyházi előjáróság törvényszabta kötelességét teljesítette akkor, midőn az egyházközség tagjainak fele a csekély rovatalt készséggel fizeti, azon tagjaitól, kik közömbösösből, néhányan — fájdalom — nyilt megtagadással nem fizettek, a méltányosság határai között a végrehajtás kellemetlen, de szükséges eszközéhez volt kénytelen nyulni.

Egyházközségünk előjárósága külsőben gondoskodni fog, hogy a kételkedők megnyugtatósára a rovatal kivetésének a szóban forgó célra eddigi szükséges volta illetékes forum előtt számszerűleg is bemutatassék. A jövő évi költségvetés megállapítása alkalmával lesz helye aztán e szükség jövőre fennállásának megvitatására. Addig beke velünk.

Levelezés.

Az abrudbánya-verespataki nehezék-pénzalap elnökségének választása.

Abrudbánya, 1899. márczius 24.

Az abrudbánya-verespataki nehezék-pénzalap választmánya márczius 21-én tartotta meg nagy érdeklődés és heves küzdelem mellett tisztújító gyűlését Abrudbányán.

E tekintélyes és tisztán bányász-alapnak, mely ezelőtt 112 évvel az akkori bányabirtokosság által alapított s amelynek alaptőkéje az azótai bányabirtokosság által termelt és beváltott aranyának levont bizonyos %-ából e hosszú idő alatt nagy összegre növekedett, ennek kamatai, és ebből orvosokat, szülésznokeket tart, a bányabirtokosságnak olesó hitelt nyit, ingyen gyógykezelési; a szegény bányászokat pénzbellel segélyezi és nekik betegségükben ingyen gyógyszer ad stb., ez alkalommal két elnökjelöltje volt.

Eddigi és nagy érdemeket szerzett általánosan tisztelt és nagyra becsült elnök Moldova'n Lajos gyógyszerész, bányamegyei elnök, bányaignagzó, nagy bányabirtokos és takarékpénztári vezérigazgató volt az egyik, a másik pedig Imreh Károly, a verespataki járás derek és népszerű főszolgabírája, ki az idén és a bucsumi bányabirtokosság bizalma folytán lett ez alap választmányi tagja.

Jegyzőjelölt az alap eddigi buzgó, lelkes, tevékeny jegyzője és Abrudbánya városának derek rendőrkapitánya, bányaignagzó és bányabirtokos Képes Ferencz volt, ámbár mások is kaptak szavazatot, kik fel sem léptek és ez állásra nem is aspiráltak.

Ügyészjelölt az eddigi ügyész dr. Drája Eneas volt. A választást vezető főbányabiztos Malenszky Károly a kitzött időben a választást megnyitván, bizalmi férfiakul Képes Ferencz és Jánky Kálmán választmányi tagokat kérve fel, kezdetét vette a szavazás, mely az alapszabályok értelmében titkos volt, de azért már előre mindenki tudta, ki kire fogja szavaztat adni.

Az összes választmányi tagok, szám szerint 21-en, beadták szavazó czédulájokat, melynek eredményét az elnök így hirdette ki:

Az elnöki állásra kapott Moldova'n Lajos 11 és Imreh Károly 10 szavazatot; a jegyzői állásra Képes Ferencz 15, Jánky Kálmán 5 és Képes László 1 szavazatot; az ügyészi állásra az összes szavazatot dr. Drája Eneas kapta; ezek szerint elnökül Moldova'n Lajost, jegyzőül Képes

Ferencz és ügyészül dr. Drája Eneást nyilvánította ki.

A választás eredményének kihirdetése után a választás ellen felebbezést jelentett be Nikl János, ehhez csatlakozott Imreh Károly, Boér Béla, Incze Antal, Czima Gergely, Ááron Bálint, Zsurka Nicolae és Macaveiu Juon.

x-y.

Színház.

Rakodczay Pál színtársulata husvét első napján mutatkozott be közönségünknek Katona József öröksépségű drámájában, a Bánk bán-ban. Az évad folyamán lesz alkalmunk méltatni ezen igen jó hivatott társulat előadásait, ez első bemutatóról is azonban már most feljegyezhetjük, hogy a megelőzőt jó hír igazolta magát. Amennyire nehéz Bánk bán színre hozatala kis vidéki színpadokon, amennyire nehéz annak betanítása, ép oly jól esett látni, hogy Rakodczay színtársulata a nehéz nagy darabot „jól” adta elő. A darab betanulva, kerekded előadásban került színre. A közreműködők közül maga az igazgató (Bibérach), Morvay (Bánk bán), Gulyás (Tiborc), Simon (Petur), Székely Renée (Gertrudis), Novák Irén (Melinda) értelmes, ügyes és rutinírozott színészeknek bizonyultak; hogy melyik zsánerben művészkednek, azt a közelebbi előadások fogják megmutatni. Igen szép színvonalú alak Novák Irén és Székely Renée. Dicséretül az igazgatónak felemlítjük még, miszerint Bánk bán korhű jelmezekben, fényes kiállításban került színre.

Ünnep másodnapján a már nálunk is nagyon elcsépelet „Próbaházasság” került színre. Az ismert és több ízben előadott darabnak tulajdonítható, hogy az élvezetes előadást igen kevesen nézték végig. A naiva szerepkörben mutatkozott be ez estén — amint látszik — a társulatnak első vonzó ereje Novák Irén és dicséretére legyen mondva, e szerepkörben teljesen otthonos, szépen, finomul alakít, pompásan játszik, hozzá szép színvonalú jelenség; tegnap egy megenni való Birkét mutatott be. Énekszámait, úgy, mint Székely Renée, méltó pártnerének szépen előadott dalait a közönség megismételtette. A férfiak közül kitűnő alakításokat láttunk Gulyástól (Hajdu Bokor), Morvaytól (Kanócz Gyuri), Simontól (Bérczi), Bárdytól (Szikora Márton). Bárdy, Kelemen, a társulat komikusai, — a mai est után itélve — gyakran fogják megnevettetni színházba járó közönségünket.

Kedden szünet volt, szerdán a Vasgyárost adták. Ez előadásról jövő számunkban fogunk megemlékezni.

Vegyes hírek.

— **T. olvasó közönségünkhez.** Az új évnegyed alkalmából felkérjük mindazon t. olvasóinkat, kik előfizetésüket még nem küldötték be, sziveskedjenek azt mielőbb beküldeni.

— **Lelkészeválasztás.** A krakkói ev. ref. egyházközség folyó hó 3-án Sebestyén Ferencz körfőfi lelkészt választotta meg egyhangulag papjává. A választottban a krakkói egyház egy képzett egyházi embert és kiváló szónokot nyert.

— **Esküvő.** Dr. Bocz Elek ünnep vasárnapján vezette anyakönyvvezető és oltár elé Bisztricsány Terézt, Bisztricsány Lajos polgártársunk kedves és szép leányát. Tartós boldogságot a fiatal párnak.

— **Gyászhir.** Sulyos csapás érte Potsa József v. b. t. t., Háromszék vármegye érdemes és népszerű főispánját. Neje hatolykai Potsa Mária e hó 2-án hosszúságú szuevedés után elhunyt. A gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki: Hatolykai Potsa József, Háromszék vármegye főispánja, császári és királyi valóságos belső titkos tanácsos és kamarás a maga és gyermekei: Bertalan és neje, alsó-černátoni Damokos Janka, gyermekeik Jóska és Ilma; Pál m. kir. tartalékos honvéddhadnagy; Érszébet és férje, kilyéni dr. Székely György országgyűlési képviselő; János; a néhainak édes testvére Potsa Izabella; testvérei: Potsa Flóra kisborosnyói Tompa Albertné, férje és gyermekei; Potsa Gizella sepsi-szentiványi Szentiványi Miklósné, férje és gyermekei; úgy számos közeli és távoli rokonaik nevében szomoruan jelentik a szerető nőnek, anyának, nagyanyának, anyósának, testvérnek, sógornőnek és jó rokonnak: nagyméltóságú hatolykai Potsa Józsefné szül. hatolykai Potsa Mária élete 59-ik, boldog házassága 40-ik évében, hosszúságú betegség után végelegyengülésében f. hó 2-án este 10 órakor a halotti szentségek felvétele után bekövetkezett gyászos halálát. Az üdvözültnek hült tetemei folyó hó 5-én reggeli 8 órakor a vármegye székházánál tartandó gyászszertartás után Szárazpatakon délután 3 órakor a családi sírboltba fognak ideiglenesen elhelyeztetni. Lelki üdvéért az

nyilván... választ... János, Béla, Bálint, x-y.

só napján... József... Az évad... hiraevü... azonban... jót jó hir... szinre... ehéz an... Rakod... adta... került... (Bibe... rez), Si... Novák... zott szin... művész... mutadni... zékely... jük meg... es kiáll...

elcsélt... és több... az élve... aiva sze... átszik —... és di... esen ott... ik, hozzá... való Biri... zékely... dalait a... alakitá... r vay... rdytól... ulat ko... an fogják... ost ad... emlékezni.

évnegyed... kik elő... nek azt... ref. egy... cz kö... pjává. A... egyházi

raapján... csak ny... nek ked... párnak... József v... zerü fő... d hozs... a kö... a József... lyi való... és gyer... kos Jan... rtalékos... Szekely... nak edes... a kisbo... ; Potsa... ferje és... ik nevé... g nagy... ó rkon... zsefné... ldog há... gelgyen... szentsé... lát. Az... 8 óra... zertartás... sirbolt... véért az

engesztelő szent miseáldozat f. hó 6-án Szárazpatakon és Sepsí-Szent-Györgyön fog a mindenhatónak bemutatni. Béke hamvaira! Az örök világhosszág fényeskedjen neki! Sepsí-Szent-Györgyön, 1899. évi április 3-án.

— **Állattenyésztési értekezletet** tartott a vármegyei gazdasági egyesület f. hó 4-én a vármegyei ház alispáni kis termében, Zeyk Dániel főispán, gazd. egyesületi elnök elnöklété alatt. Az értekezlet végképpen megalakította a **Nagy-Enyeden 1899. év május hó 4-én tartandó tenyésztés-kiállítás rendező és bíráló bizottságait.** Így a bíráló bizottság gr. Teleki Árvéd nagybirtokos elnöklété alatt 16 tagból, a rendező bizottság Kovács Gyula polgármester elnöklété alatt szintén 16 taggal alakult meg. A kiállítási szabályzat hirdetésmény alakjában elfogadtatott, a titkár annak ki nyomtatása és szétküldésével megbízott, Amint értesültünk, a tenyésztés-kiállítás iránt vármegyeszerte általános érdeklődés mutatkozik; már több bejelentés érkezett a gazd. egyesület titkári hivatalához, ahol a kiállítás ügyében bővebb felvilágosítás nyerhető.

— **Egy gyümölcsfa ára.** Württembergben egy vasuti vágány építése válván szükségessé, az érdekeltektől vasuti társaság az igényelt telkeket kisajátította. Az egyik ilyen kisajátított telken állott egy szép almafa, melynek kisajátítási egyenértékében a tulajdonos a vasuti társaságtól 3000 márkát (1800 frt) követelt. Bebizonyította a társaságnak, hogy ez almafája neki évente oly jövedelmet hoz, mely az 1800 frt tőkének megfelel. A vasuti társaság a számadásokat helyeseknek találván, tényleg ez egy almafáért 1800 forintot fizetett.

— **Gyászlap.** Alólírottak mélyen megilletődve és szomorúan tudatják, hogy a felejthetlen jó nő, szerető édesanya és nagyanya Ambrus Sámuelné szül. Kis-Koppándi Zsuzsanna folyó évi márczius hó 23-án, délután 2 órakor, életének 72-ik, boldog házasságának 50-ik évében rövid szenvedés után megszűnt élni. Vizaknán, 1899. évi márczius hó. Ambrus Sámuel, mint férje. Ambrus Károly városi tanácsos és neje szül. Dollny Ilka, gyermekei. Ambrus Dezső, Ambrus Iluska, Ambrus Károly, unokái.

— **Állategészségügyi kimutatás.** Rühkór: Alamor 1 udvar, Gyulaféhevár 1 udvar, Hosszutelek 1 udvar, Pókafalva 1 udvar, összesen 4 község 4 udvar. Sertésvész: Alvincz 5 udvar, Buzás-Bocsárd 1 udvar, Buzd 1 udvar, Gyulaféhevár 2 udvar, Krakko 5 udvar, M-Becze 1 udvar, Pókafalva 2 udvar, Táté 1 udvar, Veresegyháza 11 udvar, Vingárd 4 udvar, összesen 10 község.

— **Száztizennyolcz éves törvény a pécsi borhamisítók ellen.** Pécselt, ugy látszik, emlékezetet meghaladó idő óta meg volt a borpancsolásra a hajlam. 118 évvel ezelőtt május 21-én szabályrendeletet hozott Pécs város a borárlásra. E 16 pontból álló szabályrendeletet a helytartó tanács ezzel a záradékkal látta el:

„Ezen Statutum is megállhat, de mindazon által a következők megváltozással hogy a Papságnak, Szerzeteseknek, és Nemeseknek, a kik Pécselt laknak, a bort hordonként is eladni szabad legyen, arra való nézve nem létszen szabad a városnak azon polgároktól, Szerzetesektől, és Nemesektől abroncs alatt vesznek, akármely Taxát is megvenni; a Korcsmárosok pedig, a kik a bor megrontásában tapasztaltatnak, érdemek szerint megbüntettessenek.“

Mi lehetett az érdemszerinti büntetés akkor, nem ad felvilágosítást a krónika. Annyi bizonyos, hogy szigorubb lehetett a mostani törvénynél, mert most szerettek a pécsi élelmes borkereskedők a salétrommentes pécsi viz, és festék és spiritusz ügyes vegyítése által milliókat. Ezekből a milliókból a törvény fizettet velük pár száz frt büntetést. Bagatell büntetés ez az elkövetett csalásokhoz képest.

— **Délsarki expedíció.** Ujabb időben a belgák sokat fáradoznak azon, hogy a déli arktikus vidéket, amelyek az éjszakinál még sokkal ismeretlenebbek, alaposan átkutassák. Most is van Adrien de Gerlache hadnagy a Belgica hajóval már harmadik esztendője és olyan ritkán ad magáról életjelt, hogy már többször elveszettnek tartották. Nagynéha küld egy-egy levelet haza az „Indépendance Belge“ számára. Legutóbbi levele Wedell-földön kelt még októberben, Ausztráliától messze délkeletre, s csak most érkezett Belgiumba. A kitartó fölfedező két sátorost ütött fel a pusztaszigeteken, s a hajóját elküldte eleségért és fűtőanyagért Uj-Zeelandba. Ő csak nehányadmagával maradt a sátrakban. Időközben roppant zordon tél köszöntött be, s nagy nyomorúság, szenvedés sanyargatta őket. A levél megírásakor még nem várták a hajó visszaérkezését s így nem tudhatni, vajjon idejekorán térte-e vissza a Belgica de Gerlache-ékhoz, vagy elpusztultak-e már akkorra a hideg és az éhség következtében?

— **„Szervusz babám galambom!“** tréfás magyar dal és „Édes anyám, ha megöl a bűbánat“ s „Csíri Csári“ 3 új és ritka szép magyar nótákat tartalmazó

ének és zongorára irt hangjegy-füzet jelent meg a sok szép nótájáról híres dalszerző Szentirmay Elemértől, Klökner Ede zeneműkiadóhivatalában Budapest. A „Szervusz babám galambom“ nótáról elég annyit megemlíteni, hogy két hetes megjelenése óta egész Budapest e nótát dúdolja s ezzel köszöntik jöttében-menében egymást a találkozókat. Ára a szép kiállítású füzetnek 1 forint. Ugyancsak Klökner Ede budapesti zeneműkiadónál jelent meg izléses kiállításban a budapesti „Népszínház“ egyik legkedveltebb operettjének, a Varney-féle „Diák kisasszonyok“-nak népszerű kuplékeringője „A férfi mind ledér“. Ára 90 kr. Az ugyane kiadónál megjelenő „Zenélő Magyarország“ zongora is hegedű zenemű folyóirat márczius 15-én megjelent VI. füzeté most is gazdag és előkelő zeneműtartalommal jelent meg. A naponként jobban tért hódító s közkedvelt folyóirat ezen füzeté tartalmazza: I. Szerelmes a nap a holdba“ népdalt. II. Szentirmay Elemértől, egy csinos kuplét, „No csak az kellene még“, pompás tréfás versekkel. III. Rosey György a „Honey-Moon“ = „Mézesetek“ indulójáról hamar híressé vált szerzőtől „Espanita“ című bájos szép spanyol keringtő. Minden füzeté hasonló gazdag és változatos tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarország“-nak. Minden füzet 10—10 oldal zenét ad — így 60 zeneoldalt egy negyedévben 1 frt előfizetésért. Egyes füzetek 25 kr-ért bérmentve küldetnek. Előfizethető a most folyó évnegyedre a „Zenélő Magyarország“ (Klökner Ede) zeneműkiadóhivatalában Budapest, VI. utca 62a, honnan megismerésre mutatónyomtatványt ingyen és bérmentve küldenek

— **A művészeti oktatás az iskolákban.** A százközé Wlasics miniszter volt, aki körülbelül egy esztendővel ezelőtt reformokkal lépett fel a középiskolai tanítás terén. A holt anyag mellé odafűzte az örökké eleven művészetet, a rideg betűkhöz a magassabb igazságtól áradó, megkötött életet, a művészet életét, amint kőben, vásznon ránk marad, s még tovább a jövőre. Alig lehet eléggé megszívlelni e bölcs rendelkezés fontosságát. A miniszter nagyot cselekszik: szemet nevel, látni tanít és érezni. Eddig csak az író-művész volt a közönség közkinccse — nagyjában véve igaz ez — Hellas bukása óta máig. Csak a renaissance egy időre kivétel, de az is csak a főurak számára. A betű művészetén kívül a többi el volt zárva a „mindenki“ elől. Ezt a nagy elzárt világot nyitja most meg a miniszter, fájdalom, nem nekünk, felnőtteknek, mert a művészet, élvezetére soká kell nevelődni, csak a jövőnek. De ez is nagy dolog. Élettünk napról napra sivárabb lesz, mindig több és sürgebb tennivaló vár ránk, kivált miránk magyarokra, a kik 1000 esztendeig csak a szántóföldjeink határait méregettük, azt is jó görbére, most eljön ime a Hellas óta lappangó művészet, hogy újra mindünkkel legyen, igazabban, mint a renaissanceban, most a szegényeké is. Előjön, ragyogó pompában, mint egy tündéralom, hogy megszépítse életünket. Mikor napról-napra dolgoznunk kell, jön, hogy pihenni, élvezni tanítson; mikor a tudományban csalódnak, érezni segítsen. Nemcsak a nagy művészet teszi azt, még inkább a kicsiny, mely házaikba fér s ott meglapul. A könyvillusztrációk. A miniszter igen jól tudta azt, hogy tudja, megmutatta akkor, mikor a Nagy Képes Világtörténetet az összes iskoláknak megszerzésre ajánlotta. Segédkönyv ez az ő terveiben; sőt több is. Ez oktatva szerez gyönyört s nem is csak a kicsinyeknek, hanem nekünk is, önző nagyoknak. Fényes reprodukciókban a világ egész művészetének történetét adja, szövegben s pompás képekben egyszerre. Olcsó is, részletfizetésre is meg lehet szerezni, sőt füzetekben is. (Minden héten egy füzet, a 30 kr.) A nagyjelentőségű vállalkozás nem tévesztheti el célját, mert felismerte az idő szükségletét, s ahhoz alkalmazkodott. A munka jelentőségét pedig felismerte a miniszter, s megette érte, a mit tehet. De a fő tennivaló e téren a közönségé.

— **A „Pillangó“** 13-ik számát t. olvasóink figyelmébe ajánljuk. 25 illusztráció, számos költemény, adomák, aforizmak stb. stb. szellemes összeállításban a legszébb kivitelben találhatók benne. A „Pillangó“ előfizetési ára egy egész évre csak 4 frt. Előfizetni lehet a „Pillangó“ kiadóhivatalánál Budapest, VI. Teréz-körút 35.

Közgazdaság.

Vetőmagvak.

(Mauthner Ödön tudósítása.)

A lefolyt hét forgalma rendkívül élénk volt, az árak azonban nem ingadoztak. A készleteknek lényeges kevesbülése már tisztán megfigyelhető.

Vörös lóhere folytatólag is nagyon kapós vala. A belföldi szükséglegnek igényei még mind kielégít-

hetők. A külföld a jobb árúnak hiányát jelenti már és és az árúnak emelkedését jelenti már.

Az amerikai lóher behozatala ismét jelentékeny.

Luczerna. Az ebbeli üzlet ideje korán bontakozott ki. A készletek fogytak és a megbízható uruval leendő pótlás már nehezé válik. E pillanatban már minden minőségben fedezhetik a gazdák szükségletüket. Gyakorta ajánlanak olcsó árut is, de a szilárd üzlete helyzet közepett hanyatló árak mellett kiálalt nagyon is világosan viseli ama törekvés bélyegét, hogy egészen alantós, részben el sem adható minőségű áruknak valahogy vásár teremtessenek.

Takarmanyrépa. A forgalom tetemes volt, még mindig keresnek ugyan vevőket, a megbízhatlan eredetű magoknak is még pedig olcsó ár mellett, az ilyen törekvések azonban oly annyira meghiusultak a gazdák óvatossága következtében.

Baltaczim forgalma nagy volt. Ami csak a piacra érkezik, az mind könnyen elkel.

Réti komocsiut keresik ára valamivel emelkedett.

Jegyzések nyers áruért 100 kilónként Budapesten érvé:

Table with 2 columns: Item name and Price. Items include Vöröshere, tavalyi; Vöröshere, idei; Luczerna, francia; Luczerna, magyar; Luczerna, olasz; Baltaczim; Muhar.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Foulard-selyem 65 krtól

3 frt 35 krig méterenként, — japáni, chinai stb. legújabb mintázatok és színekben, valamint fekete, fehér és színes Heneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. Privát fogyasztóknak postabérlés és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig posta fordultával küldenek: HENNEBERG G. selyemgyárai (es. és kir. udvari szállító) ZÜRICHBEN. Magyar levelezés. Svájezba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. (2).

5482 — 898. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság által Szilágyi Györgynek Dajsa Vián és Krecz Nasztasia elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 66 frt tőke, ennek 1895. márczius hó 2. napjától járó 8%, kamata, 6 frt 65 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 5 frt és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Krecz Nasztasiának a csákyai 555. sz. tjkvben A + 1, 5, 6—11, 13, 15. r. sz. alatt foglalt ingatlanaira 278 frt, továbbá Dajsa Viánnak a csákyai 332 sz. tjkvben A + 2, 3, 5, 10, 11, r. szám alatt foglalt 38 frt 52 kr dézsmaváltással terhelte ingatlanaira 58 frt s végre ugyanannak a csákyai 631. sz. tjkvben A + 1. r. sz. a. ingatlanból 1/2 jutalékára, illetve a vrhjt. 156. §. alkalmazásával az egész ingatlanra, 2 frt megállapított kiküldési árban elrendeltetik.

Az árverés 1898. évi május hó 26-ik napján d. e. 10 órakor Csákyán a községházánál fog megtartani.

Árverezni szándékozók, végrehajtató kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10% készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételárt az árverés jogerőre válta után 3 egyenlő részletben, 15, 30 és 45 nap alatt, minden vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt, a nagyenyedi kir. adóhivatal mint bírói letéti hivatalhoz befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság tkvi hatóságánál és Csákya község előjárósága helyiségében fog megtartatni, hol azok megtekinthetők.

Az elrendelt árverés a fenti tjkvben feljegyzetténi végre az árverési hirdetmény törvényszabta módon közzétételét rendeltetik.

A kir. járásbíróóság telekkönyvi hatóságától.

Nagy-Enyeden, 1898. december hó 23-án.

Csernátóni Vajda Péter,

kir. járásbíró.

1761 1—1

98—1899. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 10. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a gyulaféhevári kir. törvényszék 1898. évi 9751—54 számú végzése következtében dr. Garda Kálmán ügyvéd által képviselt öz. Zeyk Ferencné javára Kozma Imre ellen 308 frt 73 jkr s jár. erejéig 1898. évi december hó 29-én foganatósított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1220 forintra becsült borból álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a marosújvári kir. bíróság 1898. évi V. 398/2 számú végzése folytán 308 frt 74 kr tőkekövetelés, eddig összesen 23 frt 79 krtban bíróilag már megállapított költségek erejéig M. Sülyén végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközésére 1899. évi április hó 6-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitzítetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsárán alul is el fognak adatni.

Kelt Maros-Ujvárt, 1899. évi márczius 20. napján.

Dergán János, kir. bir. végrehajtó.

764 1—1

Állattenyésztő gazdák figyelmébe!

Az „Alsófehervármegyei Gazdasági Egyesület“

Nagy-Enyeden, 1899. május hó 4-én

tenyészállat-kiállítást

rendez.

Dijazás alá esnek:

- I. Magyar erdélyi fajtánál: községi bikák, borjas tehének, tenyésztehenek és üszök.
- II. Havasi, esetleg pinzgau fajtánál: 1-3 éves bikák, tehének és üszök.
- III. Bivalyok: Bivalybikák és tenyészbivaly-tehenek.
- IV. Sertés: Kisbirtokosok kanjai.
- V. Juhok: Kisbirtokosok kosai.

Kitűzve 35 különböző díj 800 kor. értékben.

Bejelentések intézendők **SZÉKELYHIDY VIKTOR** gazdasági egyesületi titkár urhoz **Nagy-Enyedre**, hol a kiállítást illetőleg bővebb felvilágosítás nyerhető. 1755 2-6

5492-1893 tkv.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság által, tekintettel arra, hogy dr. Jeney Eleknek Marián Vaszília és neje Popa Juana elleni végrehajtási ügyében 56 frt 49 kr tőke, ennek 1897 évi április 13-ik napjától járó 5% kamatai, 37 frt 35 kr megállapított és a még felmerülő költségek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Mokán Vaszília s nejeének az intrégaldi 396 sz. tkvben A + 1-5. r. sz. alatti ingatlanokra elrendelt s 1898. július 23-án megtartott árverésről legelőbb ígérő Avram Vaszília a 170 frt vételárát be nem fizette, s így az árverési feltételeknek eleget nem tett, dr. Jeney Elek kérelmére a végrehajtási törvény 185 § értelmében vevő Avram Vaszília terhére, amennyiben a befolyt 37 frt 10 kr hánapénz elvesztése s ennek az újabb vételárhoz esatolása kimondatik, a visszarverés a fent kitüntetett ingatlanokra 371 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetett.

Az árverés 1899. évi május hó 17-ik napján d. e. 10 órakor Intrégald községben s azon értesítéssel fog megtartani, hogy azon a korábbi vevő részt nem vehet.

Árverezni szándékozik, végrehajtható kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban letenni.

Vevő köteles a vételárt az árverés jogerőre váltta után 3 egyenlő részletben 15, 30 45 nap alatt minden vételári részlet után az árve-

rés napjától 6% kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói pénztárnál lefizetni.

Együttal kijelentetik, hogy ha korábbi vevő Avram Vaszília az új hatánapot megelőzőleg az újabb költségek megfizetésén kívül a feltételeknek teljesen eleget teend, az új árverés felfüggesztetni fog.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságnál és Intrégald község előjáróságánál tekinthetők meg.

Az újból elrendelt árverés a fentirt tkvben feljegyeztetni, végre az árverési hirdetmény törvény-szabta módon közzétét-mi rendeltetik.

Ezen végzés a keresetre hozott első végzésre előirt szabályok szerint kézbesítendő.

Miről érdekeltek értesítetnek.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságától.

Nagy Enyed, 1898. november hó 26-én.

1762 1-1

Csernátóni Vajda Péter,
kir. járásbíró.

952-899.

tkv.

Hirdetmény.

Alsó Orbó község telekkönyve tagosítás folytán az 1869. évi 2579. számú szabályrendeletre képest átalakított és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX, az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. törvény-cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. törvény-cikkek szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítottik.

E célból az átalakítási előmunkálat hitelesítésére és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1899. május 8-án fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1-ör az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják be, mert a régi telekkönyvi végleges átalakítása után a téves átvezetetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személy irányában többé nem érvényesíthető.

2-ör mindazok, akik a telekkönyvben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a közzétett határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel.

3-ör mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírást az 1886 XXIX. t. cz. 15-18 és az 1889. XXXVIII. t. cz. 5. 6. 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek.

4-szer azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálog vagy megszünt egyéb jog van nyilvántartásilag bejegyezve, ugy szintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosa, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság.

Nagy-Enyeden, 1899. márczius 18 án.

1763 1-3

Csernátóni Vajda Péter
járásbíró.

Magas jutalékban

részesülnek megbízható szolid ügynökök, kik törvényszerűen megengedett sorsjegyeknek részletfizetésre való eladásával egy nagy pénzüintézet (résztvénytársaság) számlájára foglalkozni óhajtanak. Ajánlatok „Mercator“ címen: **Eckstein Bernát** hirdetési irodájába Budapest, V., Föld-utca 4, intézendők.

1798 8-15

Nagy Képes Világtörténet

Képes diszmű a művelt közönség számára.

ÁLDÁSSY ANTAL, BOROVSKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF, GOLDZIERH IGNÁCZ, GYOMLÁY GYULA, MIKA SÁNDOR

közreműködésével szerkeszti

MARCZALI HENRIK

Mintegy 2500 szöveggel, 500 műmelléklettel, 60 színes műlappal
50 történeti térképpel, 8500 szöveggel.

A Nagy Képes Világtörténet célja.

Je-n munkával az első nagy világtörténeti mű jelenik meg magyar nyelven. Terveben, céljában, eszközeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás.

A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az élet könyvét, a világtörténetet. Nemzeti művelődésünk nézve fontos mozzanat ez. Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése.

A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi k zárolag egykoru vagy korhó ábrázolatok lesznek. Képes mellékletei, történeti térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és írásmásokkal a Világtörténet egy olyan kicsinyített történelmi múzeumot nyújtanak az előfizetőnek, a minőt a maga valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy európai múzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti műrekekről egybegyűjtött s a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk rendkívül emelik a mű becsét, az egésznek művészi értéket adnak.

Ez a tizenkét kötet a legfontosabb magyar könyvek közé tartozik. Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltségének tanítója barátja, tanácsadója, mind n uri háznak ékessége legyen. A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy, magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat

magyar Irodalmi Intézet és könyvnyomda.

Révai Testvérek

irodalmi intézet résztvénytársaság.

Megjelenik tizenkét kötetben

famentes, tehát soha meg nem sárguló papíron.

Egy-egy kötet ára

rendkívül díszes félbőr-kötésben, bőrháttal és vászontáblával

8 frt.

Minden négy hóban egy-egy kötet jelenik meg.

Megjelenik füzetes kiadásban is

240 füzetben.

Több füzet semmikép sem lesz.

Hetenkint egy füzet fog közrebocsáttatni.

Egy-egy füzet ára

30 kr.

A füzetes kiadáshoz díszes-bőrkötési táblák szállítanak.

A Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:

a) Füzetes kiadásban hetenkint 30 kros füzetekben minden rendes hazai könyvtárusnál.

b) Kötetes kiadásban 12 kötetben, 8 frtjáva.

- a) kötetenkint utánvétellel bérmentve,
- b) havi 1 frt 50 kros részletfizetésre.

A rendelések a helyi könyvkereskedéshez vagy a dírt kiadóhoz intézendők.

Tájékoztató képes prospektust

mutatványfüzetet

ingyen és bérmentve

küld a mű kiadóhivatala

Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám.

Előfizető gyűjtők szíveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.